

Beslutningsforslag nr. B 167. Betænkning afgivet af Udvalget for Forretningsordenen den 16. maj 2007

Betænkning og indstilling

om

ændring af forretningsordenen for Folketinget

Folketingets Præsidium afholdt den 9. oktober 2006 en konference om samspillet mellem Folketing og regering med deltagelse af cirka en tredjedel af Folketingets og regeringens medlemmer. En tilsvarende konference om forbedring af lovkvaliteten fandt sted i oktober 1998. Der var to hovedemner for den seneste konference: Det første hovedemne var lovforberedelsen og udvalgsbehandlingen af lovforslag (disse emner er behandlet i en beretning afgivet af udvalget den 9. maj 2007). Det andet hovedemne på konferencen var Folketingets kontrol med regeringen. I fortsættelse af disse drøftelser afgives denne betænkning og indstilling, hvori der først og fremmest fokuseres på spørgsmål til ministre og debatterne i Folketingssalen.

Beretningen og betænkningen er udarbejdet på baggrund af konkrete modeller fra Præsidiets tilfølgning af konferencen, som Folketingets formand endvidere har drøftet med udvalgsformænd og gruppeformænd.

De nedenfor beskrevne ændringer gennemføres som en forsøgsordning, således at Præsidiets tager ændringerne op til drøftelse i foråret 2008.

1. Spørgsmål til mundtlig besvarelse i salen

1.1. Den uforberedte spørgetime

Det foreslås, at den uforberedte spørgetime flyttes fra tirsdag til onsdag kl. 13 – umiddelbart før den forberedte spørgetid.

Som reglerne er i dag, meddeler statsministeren senest kl. 10.00 samme dag (tirsdag), hvilke ministre der deltager i spørgetimen. Det foreslås, at statsministeren fremover meddeler dette senest kl. 10.00 dagen før den uforberedte spørgetime, dvs. fortsat om tirsdagen.

Det skal endvidere tilstræbes, at statsministeren i god tid i forvejen meddeler Folketinget, hvornår statsministeren selv forventes at møde i den uforberedte spørgetime med en eventuel orientering på op til 5 minutter og besvarelse af spørgsmål. Der vil herefter ikke kunne stilles spørgsmål til statsministeren i den efterfølgende forberedte spørgetid samme dag.

Er der stillet »forberedte spørgsmål« til andre ministre, bør de ikke udpeges til at deltage i den uforberedte spørgetime, medmindre der er indtrådt væsentligt nyt mellem fredag og tirsdag.

Det foreslås, at spørgeren i den uforberedte spørgetime fremover skal have adgang til i alt 3 runder. Indledningsvis stiller spørgeren sit spørgsmål (2 minutters taletid). Ministeren svarer (2 minutters taletid), og herefter kan spørgeren få ordet op til 2 gange a 1 minut med svar fra ministeren 2 gange a 1 minut.

Beslutes det at gennemføre en »hasteforespørgsel«, jf. nedenfor under punkt 2, bortfalder den uforberedte spørgetime.

1.2. Den forberedte spørgetid

Fristen for at stille spørgsmål til mundtlig besvarelse i den forberedte spørgetid skal fortsat være senest kl. 12.00 den tredje hverdag forinden (normalt fredag).

Der kan ikke stilles spørgsmål til statsministeren til besvarelse i den forberedte spørgetid de onsdage, hvor statsministeren er anmeldt til den uforberedte spørgetime.

Adgangen for medspørgere i spørgetiden fortsætter, men således at spørgeren gives mulighed for at fravælge medspørgere.

I den forberedte spørgetid indføres en begrænsning, således at en minister maksimalt skal besvare et antal spørgsmål svarende til ca. 1 time.

De spørgsmål, der ikke kan besvares inden for 1 time, overgår til skriftlig besvarelse.

Der kan fortsat stilles to spørgsmål pr. medlem pr. spørgetid. Dog skal begge spørgsmål i givet fald stilles til den samme minister. Såfremt der er flere spørgsmål til samme minister, end denne kan forventes at kunne besvare inden for 1 time, afgør formanden rækkefølgen, således at der finder en rimelig fordeling mellem grupperne sted over en længere periode. Ved fastlæggelsen af rækkefølgen vil det endvidere blive tillagt betydning, at så mange medlemmer som muligt får mulighed for at stille spørgsmål. Har et medlem således stillet to spørgsmål, vil udgangspunktet derfor være, at det ene spørgsmål rykkes ned i rækkefølgen, hvis der samlet er stillet flere spørgsmål, end det må forudses at ministeren vil kunne besvare inden for 1 time.

Gennemføres en »hasteforespørgsel«, jf. nedenfor under punkt 2, bortfalder spørgsmål stillet til den forberedte spørgetid om samme emne efter formandens skøn.

Spørgsmål til den forberedte spørgetid skal ligesom i dag – i lighed med andre § 20-spørgsmål – kunne læses og forstås i deres sammenhæng. De skal med andre ord kunne stå alene.

Spørgsmål begrundes ikke i salen. En eventuel begrundelse afgives skriftligt, når spørgsmålet fremsendes. I den forberedte spørgetid indleder ministeren med at besvare det stillede spørgsmål (2 minutters taletid). Så får spørgeren 2 minutter til at kommentere besvarelsen og uddybe sit spørgsmål, ministeren svarer (1 minut), og herefter kan spørgeren få ordet op til 2 gange a 1 minut med svar fra ministeren 2 gange a 1 minut.

2. Hasteforespørgsler

Da Udvalget for Forretningsordenen i 2004 foreslog den daværende »aktuelle debat« afskaffet, anførte udvalget i sin betænkning og indstilling:

»... Når der er behov for en særlig hurtig debat om et aktuelt emne, vil det kunne ske i form af en forespørgsel, som formanden på baggrund af gruppernes indstilling og efter aftale med ministeren sikrer gennemført på særlig kort tid.«

Der er siden hvert år fremkommet enkelte anmodninger om en særlig hurtig forespørgselsdebat. Det er normalt lykkedes at få disse behandlet inden for 14 dage.

Det foreslås, at en »hasteforespørgsel« fremover afvikles den følgende onsdag, når formanden imødekommer en anmodning herom og denne er modtaget senest kl. 14 den 4. hverdag forinden (normalt torsdag). Anmodningen skal komme fra en bredere kreds af partier (mindretalsbeskyttelsen på 2/5 i grundloven indgår i afvejningen uden at være afgørende som forudsætning eller som medførende et krav) og underskrives af gruppeformændene. Formandens beslutning træffes på baggrund af gruppernes indstilling og efter aftale med ministeren. Det er forudsat, at en anmodning kan forventes imødekommet med en hyppighed og ved lejligheder svarende til, hvor der i dag i den ordinære spørgetid er stillet så mange spørgsmål om samme emne, at spørgetiden udvikler sig til en »miniforespørgsel«, dvs. i dag 5-8 gange årligt.

Når en »hasteforespørgsel« er optaget som første punkt på en onsdagsdagsorden, vil der ikke blive afviklet uforberedt spørgetime, ligesom alle spørgsmål om samme emne til den forberedte spørgetid bortfalder, jf. ovenfor.

Når der (normalt) en torsdag inden kl. 14 er modtaget en anmodning om en hasteforespørgsel, tages straks kontakt til minister og andre grupper. Svar fra alle parter og den efterfølgende beslutning om imødekommelse kan næppe forventes at foreligge før sent på eftermiddagen. Meddelelse vil blive givet til grupperne.

Som ved almindelige forespørgsler vil der under forhandlingerne om en hasteforespørgsel kunne fremsættes forslag til vedtagelse. Dog må forslag til vedtagelse under en hasteforespørgsel højst være sammensat af 50 ord.

Af hensyn til gennemførelsen af onsdagsdagsordenen i øvrigt og på grund af den begrænsede forberedelsestid skal forespørgslen afvikles inden for 2 timer.

3. § 20-spørgsmål til skriftlig besvarelse

Til konferencen var udarbejdet et oplæg til drøftelse af folketingsspørgsmål og ministersvar (uddrag af dette oplæg er optrykt som bilag 1 til denne betænkning og indstilling). Der redegøres her for kravene til folketingsspørgsmål og til ministersvarene samt for de jævnlige overvejelser om begrænsninger i stigningen i antal spørgsmål

Bet. og indst. om ændring af forretningsordenen for Folketinget

ud fra en forudsætning om, at et lavere antal spørgsmål må kunne medføre bedre svar.

Det er udvalgets opfattelse, at formålet med § 20-spørgsmål til skriftlig besvarelse fremover efter svensk forbillede skal være at give medlemmerne adgang til inden for en uges tid at få oplyst en ministers holdning til/opfattelse af et offentligt anliggende. Det skal ske på grundlag af information, der er umiddelbart tilgængelig for ministeren og dennes departement. Spørgsmål, der har til formål at indsamle faktuelle oplysninger og statistikker m.v., stilles via udvalgene, jf. nedenfor.

Ændringen medfører, at 6-dages-fristen skal overholdes, og – som noget nyt – at ministerierne ikke skal kunne »forlænge« fristen med foreløbige svar. Spørgsmålene skal derfor normalt være af en sådan karakter, at de kan besvares, uden at det er nødvendigt at gennemføre større undersøgelser eller indhente væsentligt supplerende materiale fra styrelser, kommuner eller andre myndigheder. Kan svaret undtagelsesvis ikke udarbejdes på disse vilkår, anføres dette i svaret, og spørgsmålet er dermed afsluttet.

Udvalget finder endvidere anledning til at fremhæve hidtidig praksis, der dog ikke altid er blevet fulgt konsekvent, hvorefter

- der ikke må stilles spørgsmål om lov- og beslutningsforslag, der behandles i udvalgene, som § 20-spørgsmål,
- der kun kan stilles spørgsmål om forhold, ministeren er ansvarlig for som minister, og derfor ikke om private forhold eller forhold, ministeren er ansvarlig for som eksempelvis partileder,
- svaret på et § 20-spørgsmål skal kunne holdes inden for et rimeligt omfang (§ 20, stk. 8), og bilag kun undtagelsesvis kan være en del af svaret.

For så vidt angår de hidtidige § 20-spørgsmål, der har til formål at indhente oplysning om faktuelle forhold – normalt politisk ukontroversielle spørgsmål – stilles de fremover som udvalgs-spørgsmål. Disse spørgsmål har til formål at indhente oplysninger inden for udvalgets ressortområde og vil dermed være medvirkende til, at udvalget holder sig ajour inden for dets arbejdsfelt, jf. beskrivelsen af de stående udvalgs opgave ved deres oprettelse i 1972. Udvalgsspørgsmål stilles af udvalget, jf. forretningsordenens § 8, stk. 6, efter forslag fra medlemmer og sted-

fortrædere for medlemmer af udvalget. Det er forudsat, at udvalgene fremover stiller spørgsmål også fra folketingsmedlemmer, der ikke er medlem af eller stedfortræder i udvalget, og i den forbindelse angiver navnet på initiativtageren på spørgsmålet. Det spørgende medlem må naturligvis rette sig efter form og frister i de enkelte udvalg og må endvidere acceptere de krav, der også følger af de hidtidige regler for § 20-spørgsmål, f.eks. om sprogbrug, eller at et spørgsmål allerede har været stillet. Disse formelle regler må påses af udvalgsformanden, på samme måde som de påses over for andre udvalgsspørgsmål, og på samme måde som de, for så vidt angår § 20-spørgsmål, påses af Folketingets formand. Overholder disse spørgsmål om faktuelle forhold de formelle krav, skal de stilles og kan ikke afvises ud fra politiske overvejelser om det hensigtsmæssige i at stille spørgsmålene. En tilsvarende adgang til at stille denne type spørgsmål må man herefter også give udvalgets medlemmer og stedfortrædere.

Adgangen for folketingsmedlemmer, der ikke er udvalgsmedlemmer eller stedfortrædere, til at stille spørgsmål gennem udvalget, vil være snævrere end for udvalgsmedlemmer og stedfortrædere, idet de førstnævnte ikke kan stille forslag om, at der iværksættes store undersøgelser/udredninger af et omfang, som folketingsmedlemmerne ikke kunne have bedt om gennem et § 20-spørgsmål. Ikkemedlemmer kan endvidere kun stille spørgsmål gennem udvalget, der kan karakteriseres som faktuelle, idet andre spørgsmål skal stilles i form af § 20-spørgsmål.

Udvalgsmedlemmer og stedfortrædere vil selvfølgelig fortsat kunne stille spørgsmål på alm. del om ministrenes holdning til forskellige forhold. Der vil derfor ikke være situationer, hvor udvalgene skal afvise et spørgsmål stillet af et udvalgsmedlem/stedfortræder, fordi det efter sit indhold er et § 20-spørgsmål. Derimod vil der kunne opstå situationer, hvor Folketingets formand vil henstille, at et spørgsmål indleveret som § 20-spørgsmål overføres til et udvalg.

Herved opnås en forbedring af medlemmernes mulighed for at få en hurtig melding om en ministers holdning til en aktual problemstilling, ligesom der vil ske en forbedring af udvalgenes mulighed for at følge med i udviklingen inden for udvalgenes arbejdsområde. Folketingets administration vil også fremover sørge for, at ud-

valgene orienteres om de § 20-spørgsmål, der stilles på udvalgets område.

4. De store debatter

a. Åbnings- og afslutningsdebatten

Med henblik på at få afviklet gruppernes første indlæg hurtigt foreslås følgende procedure:

- I afslutningsdebatten indledes med statsministerens besvarelse på maksimalt 1 time.
- I begge debatter fremlægges gruppens (inkl. nordatlantiske grupper) indlæg (taletid 10 minutter og mulighed for 3 korte bemærkninger alene fra ordførerne), statsministeren svarer (taletid 30 minutter og mulighed for 3 korte bemærkninger alene fra ordførerne).
- Derefter gennemføres anden runde med en talletid til ordførerne på 10 minutter og med mulighed for 2 korte bemærkninger fra alle i op til 25 minutter. Eventuelle privatister kan få ordet i 5 minutter med mulighed for 2 korte bemærkninger fra alle i op til 15 minutter. Statsministeren svarer (taletid 30 minutter), og der er adgang til korte bemærkninger fra alle i op til 30 minutter.

Med et starttidspunkt kl. 9.00 og inkl. frokost- og middagspause vil disse store debatter således kunne vare frem til omkring kl. 23.

Ændringen af debatformen anvendes første gang ved afslutningsdebatten i indeværende folketingsår.

b. 3. behandling af finanslovsforslaget

Finansudvalget har ved brev af 19. januar 2007 til Folketingets formand indstillet, at 3.-behandling af finansloven afvikles på en enkelt dag i modsætning til den nuværende ordning, hvor finansloven behandles på to mødedage. Debatten om ændringsforslagene indstilles afviklet efter de hidtil gældende regler.

Finansudvalget indstiller, at 3. behandling afbrydes efter behandlingen af og afstemningen om ændringsforslagene, og at Finansudvalget i pausen afholder et kort møde med henblik på drøftelse af udfaldet af afstemningerne. Hvis afstemningerne er gået som forventet, afgives mundtlig indstilling til 3. behandling, der genoptages efter udvalgsrådet. Der forventes ikke at komme indlæg i den efterfølgende debat om finanslovsforslaget i sin helhed, hvorfor denne kan afsluttes med afstemning om endelig vedtagelse af finanslovsforslaget samme dag. Hvis nogen

måtte bede om ordet, forudsættes de i Folketingets forretningsordens fastsatte talletider at gælde.

Hvis der er behov herfor, f.eks. hvis der er sket fejl ved afstemningerne, stilles ændringsforslag i en tilføjelse til tillægsbetænkningen. 3. behandling genoptages i så tilfælde på en senere mødedag, f.eks. dagen efter behandlingen af ændringsforslagene. Finansudvalget indstiller, at ovennævnte ordning foreløbig alene gælder for afviklingen af 3. behandling af finansloven 2008 i december 2007.

1. behandling af finanslovsforslaget forudsættes gennemført som i dag.

Det foreslås at imødekomme Finansudvalgets ønske om at afvikle 3. behandling af finansloven på en enkelt dag som skitseret, dog således at genoptagelsen af 3. behandling (den endelige vedtagelse) uden debat udskydes til den følgende dag som første eller sidste punkt på dagsordenen. Herved undgås, at Folketinget skal afvente Finansudvalgets behandling af resultatet af afstemningerne om ændringsforslagene.

5. Ministres mulighed for at få ordet midt i en debat

En traditionel modvilje mod, at ministre tager ordet midt i debatten og dermed kommer til at dominere denne på bekostning af ordførerne, er baggrunden for den nuværende praksis, hvorefter ministre ikke får ordet fra deres pladser som en kort bemærkning, men skal op på talerstolen og afgive bemærkningen som et indlæg med risiko for at skulle uddybe det ved efterfølgende svar på korte bemærkninger fra medlemmerne.

Under en forhandling kan der imidlertid opstå behov for, at en minister fremkommer med forskellige oplysninger, for at undgå at debatten gennemføres på et forkert grundlag. Det foreslås, at når en minister således tager ordet midt i debatten, sker det fra talerstolen, og ministeren tildeles maksimalt 3 minutters talletid efterfulgt af en mulighed for korte bemærkninger til ordførerne efter formandens skøn med henblik på at stille yderligere opklarende spørgsmål.

6. Fordeling af formandskaber i de stående udvalg

Efter de gældende regler vælges formanden i de enkelte stående udvalg af flertallet i det enkelte udvalg. Da det største valgforbund har flertal

i alle udvalg, indebærer dette, at det største forbund (typisk regeringspartierne og støttepartier) vil kunne besætte alle formandsposter. De senere mange år har det været kutyme, at det største valgforbund har overladt en række formandsposter til oppositionens valgforbund.

Udvalget foreslår, at det forelægges gruppeformændene til drøftelse, om udvalgsposterne med virkning fra næste valgperiode i højere grad skal fordeles forholdsmæssigt af valgforbundene, eventuelt således at regeringen forhåndsbesætter formandsposten i Finansudvalget og Det Udenrigspolitiske Nævn.

7. Tilrettelæggelse af folketingsarbejdet

Udvalget foreslår, at det aftales med regeringen, at det pågældende ministerium senest 1 uge efter fremsættelsen af et privat forslag eller en forespørgsel skal komme med udspil til, hvornår sagen kan komme til behandling i Folketinget. Dette vil forbedre mulighederne for at tilrettelægge arbejdet i salen.

Indstillinger

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af EL) de ovenfor anførte ændringer af hidtidig praksis, som kan gennemføres uden ændringer i Folketingets forretningsorden, og de i nedenstående forslag til folketingsbeslutning indeholdte ændringer af forretningsordenen til *vedtagelse*.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget er med de tilretninger, der er foretaget gennem det demokratiske beslutningsforløb, positivt indstillet med hensyn til at gennemføre de nye debatregler. Det skal dog fremføres, at Dansk Folkeparti gerne havde set, at åbnings- og afslutningsdebatten var blevet gennemført på samme måde som finanslovdebatten. At sidstnævnte gennemføres på en enkelt dag, er en god nyskabelse.

Dansk Folkeparti forventer under den forbedrede spørgetid, at den, der leder mødet, udviser fleksibilitet, såfremt spørgetiden til ministre overskrider 1 time. Dansk Folkeparti har med tilfredshed noteret sig, at ordningen for medspørgere fortsætter som nu, dog således at hovedspørgeren kan fravælge medspørgere.

Ved hasteforespørgsler mener Dansk Folkeparti at det ville være mere hensigtsmæssigt, at

de gennemførtes uden mulighed for at stille forslag til vedtagelse.

Dansk Folkeparti har med tilfredshed noteret sig, at der i foråret 2008 foretages en evaluering, og at eventuelle u hensigtsmæssige nyskabelser bliver korrigeret i overensstemmelse med de erfaringer, der er indhøstet.

Et *mindretal* (EL) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse*. Enhedslisten mener, at beslutningsforslaget indeholder forringelser af folketingsmedlemmers mulighed for at føre kontrol med regeringen.

Enhedslisten støtter ideen om hasteforespørgsler, men forstår ikke, hvorfor der skal være en tidsbegrænsning på 2 timer. Det har været et stort ønske hos mange at få flere levende og engagerede debatter i Folketinget. Derfor virker det besynderligt, at hvis der så er en debat om et meget aktuelt emne, som virkelig engagerer, kan der kun blive tid til ordførerindlæg og nogle få korte bemærkninger til hver ordfører og ministeren. Det fremgår i øvrigt ikke, hvordan tidsbegrænsningen vil blive administreret. Da man må gå ud fra, at ordføreren for forespørgerne, ministeren, igen ordføreren for forespørgerne, en ordfører fra hvert af de øvrige seks partier og så ministeren igen skal have ordet for indlæg, vil mindst den ene time gå med det. Hvis der skal være mulighed for korte bemærkninger til ministeren og til hver af ordførerne, kan der højst blive 5-10 minutter til hver, det vil sige, at kun 1-3 medlemmer kan stille korte bemærkninger til hver ordfører/ministeren, og hvordan vil det så blive afgjort, hvem der får lov til at stille de korte bemærkninger?

Selvfølgelig findes der eksempler på forespørgsler, der afvikles på under 2 timer, men så er det, fordi der er meget lidt debat. Og meningen med en hasteforespørgsel skulle netop være at få en aktuel debat. Når en forespørgsel virkelig engagerer, kan der nemt gå 3, 4 og 5 timer.

Hele debatten, der førte frem til, at der blev afholdt en konference om samarbejdet mellem regering og Folketing, blev udløst af en klage fra Enhedslisten for flere år siden over dårlige og undvigende svar fra regeringen. Det er tankevækkende, at svaret på det problem bliver en indskrænkning af muligheden for at stille spørgsmål. Da denne regering tiltrådte, kunne ethvert folketingsmedlem stille tre § 20-spørgsmål hver onsdag. Det blev for nogle år siden æn-

dret til to spørgsmål. Nu indskrænkes det til ét spørgsmål (i enkelte tilfælde to, men så til samme minister). Desuden må en minister højst få spørgsmål i 1 time.

Så kan vi selvfølgelig kalde ministrene i samråd i stedet for, men der kan nogle gange gå flere måneder, før det passer ministeren at møde op, og desuden kræver det da også langt mere samlet arbejdstid fra mange flere mennesker, end hvis ét folketingsmedlem stiller et, to eller tre spørgsmål til ministeren.

De skriftlige § 20-spørgsmål må nu ikke længere handle om at få afdækket en sag, men kun om ministerens holdning. Det er tankevækkende, når man tænker på, at mange af de sager, der har ført til nedsættelse af undersøgelseskommisioner, netop er blevet afdækket på grund af § 20-spørgsmål, f.eks. TDC-sagen, Dan Lyngesagen, Farumsagen, PET-sagen. Inden for justitsministerens område vil det fremover være nærmest omsonst at stille spørgsmål, da justitsministeren ikke engang kunne oplyse, hvornår hun var blevet inddraget i sagen om rydningen af Ungdomshuset uden først at spørge Rigspolitichefen, og det tager mere end 6 dage at få et svar. Selvfølgelig kan vi så stille spørgsmål gennem et udvalg, med navn og kort svarfrist, men hvorfor overhovedet så ændre på ordningen, hvis vi må stille lige så mange spørgsmål? Det glæder os, at det lykkedes at få skrevet ind, at vi har ret til at stille spørgsmål i udvalgene, og at et udvalgsflertal ikke kan blokere for et spørgsmål.

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsordenen for Folketinget

(Spørgetime, spørgetid, § 20-spørgsmål til skriftlig besvarelse, hasteforespørgsler m.v.)

§ 1

I forretningsordenen for Folketinget, som vedtaget den 17. december 1953 og senest ændret den 31. maj 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 20, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. Ønsker et medlem at få oplyst en ministers holdning til eller opfattelse af et offentligt anliggende på grundlag af information, der er umiddelbart tilgængelig for ministeren, kan dette ske ved et spørgsmål til vedkommende minister efter reglerne i denne paragraf.«

2. I § 20, stk. 2, indsættes efter 4. pkt.:

»Spørgsmål til skriftlig besvarelse bør være affattet således, at besvarelsen kan holdes inden for et rimeligt omfang.«

3. I § 20, stk. 2, 5. pkt., der bliver 6. pkt., indsættes efter »2 spørgsmål«: »til samme minister«.

4. I § 20, stk. 5, ændres »opføres spørgsmålet på listen« til: »kan spørgsmålet opføres på listen«, og som 2. pkt. indsættes:

»Medmindre formanden i særlige tilfælde bestemmer andet, må spørgetiden til en enkelt minister ikke vare længere end 1 time.«

5. § 20, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Folketingets formand fastsætter den endelige rækkefølge og kan udelade spørgsmål, der anses for omfattet af en hasteforespørgsel.«

6. § 20, stk. 7, 1.-5. pkt., udgår, og i stedet indsættes:

»Ved besvarelsen af spørgsmålet er ministerens taletid 2 minutter første gang. Herefter kan spørgeren få ordet i op til 2 minutter. Ministeren svarer (1 minut), og herefter kan spørgeren få ordet op til 2 gange a 1 minut med svar fra ministeren 2 gange a 1 minut. Såfremt spørgeren er indforstået hermed, kan Folketingets formand give adgang til op til 2 medspørgere.«

7. § 20, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Gives skriftligt svar, hvilket skal ske i løbet af 6 hverdage (lørdag ikke medregnet), videresendes svaret til spørgeren.«

8. I § 20, stk. 10, 2. pkt., ændres »på dagen« til: »dagen før«.

9. I § 20, stk. 11, ændres i 1. pkt. »1 minut« til: »2 minutter«, og i 3. pkt. ændres »3 gange« til: »2 gange«.

10. I § 21 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Når der er behov for en særlig hurtig debat om et aktuelt emne, vil det kunne ske i form af en hasteforespørgsel, som formanden på baggrund af gruppernes indstilling og efter aftale med ministeren søger gennemført på særlig kort tid. Reglerne om anmeldelse, fremme og afvikling af en sådan forespørgsel som angivet i stk. 1 og 2 kan fraviges af Folketingets formand. Gennemføres en hasteforespørgsel, bortfalder spørgetimen, jf. § 20, stk. 10, i den pågældende mødeuge.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

11. I § 24, stk. 1, 1. pkt., udgår »med grunde understøttet«, og i stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »150 ord«: », ved en hasteforespørgsel, jf. § 21, stk. 4, dog højst af 50 ord.«

12. I § 28, stk. 3, 3. pkt., ændres »2 minutters« til: »3 minutters«.

13. I bilaget *Taletidsregler* udgår i *afsnittet Finanslovsforslaget, 3. behandling* »I. Ændringsforslag: taletid som ved 2. behandling. II Generaldebat:«.

14. I bilaget *Taletidsregler* ændres i *afsnittet Åbningsdebatten og afslutningsdebatten* »Taletid som ved finanslovsforslagets I. behandling« til: »Folketingets formand fastsætter før hver enkelt debat de nærmere retningslinjer for afviklingen af den pågældende debat«.

15. I bilaget *Taletidsregler* affattes *afsnittet Spørgsmål til ministrene*, jf. § 20, stk. 7, således: »Spørgsmål til ministrene, jf. § 20, stk. 7

Ministerens svar 2 min.

Spørgeren 1 gang a 2 min.

Ministerens svar 1 min.

Herefter har spørgeren 2 gange 1 minut, og ministeren har hver gang 1 minut til at svare.«

16. I bilaget *Taletidsregler* ændres i *afsnittet Uforberedt spørgetime*, jf. § 20, stk. 10 og 11, »Spørgeren første gang 1 min.« til: »Spørgeren første gang 2 min.«, og »Spørgeren 3 gange a 1 min.« til: »Spørgeren 2 gange a 1 min.«

§ 2

Folketingsbeslutningen træder i kraft fra begyndelsen af folketingsåret 2007-08.

Bemærkningertil forslaget

Til § 1

Til nr. 1

Formålet med § 20-spørgsmål bør være at give medlemmerne adgang til inden for en uges tid at få oplyst en ministers holdning til/opfattelse af et offentligt anliggende på grundlag af information, der er umiddelbart tilgængelig for ministeren og dennes departement.

Adgangen til at stille § 20-spørgsmål begrænses derfor til spørgsmål, hvor der spørges til mi-

nisterens holdning til eller opfattelse af et offentligt anliggende. Afgrænsningen vil indebære, at spørgsmål, der har til formål at indsamle faktuelle oplysninger og statistikker m.v., vil skulle stilles via udvalgene. Afgrænsningen af § 20-spørgsmål skal fremgå klart af spørgsmålenes formulering, der derfor bør indeholde vendinger som f.eks.: Hvad agter ministeren? Hvad er ministerens opfattelse af/holdning til? Hvorfor ønsker ministeren? Hvilke kommentarer har ministeren til? – Hvordan ser ministeren på? – Hvilke foranstaltninger vil ministeren? – Vil ministeren arbejde for? – Vil ministeren tage initiativ til? – Har ministeren til hensigt at? – Hvordan vil ministeren sikre? – Forbereder ministeren etc. Heroverfor står spørgsmål som f.eks.: Hvilke oplysninger kan ministeren give? – Vil ministeren oplyse, hvor mange? – Vil ministeren oversende? – og lign.

Den foreslåede begrænsning medfører, at 6-dages-fristen skal overholdes, og – som noget nyt – at ministerierne ikke skal kunne »forlænge« fristen med foreløbige svar. Den foreslåede begrænsning indebærer således, at spørgsmålene normalt vil være af en sådan karakter, at de kan besvares, uden at det er nødvendigt at gennemføre større undersøgelser eller indhente væsentligt supplerende materiale fra styrelser, kommuner eller andre myndigheder. Kan svaret undtagelsesvis ikke udarbejdes på disse vilkår, anføres dette i svaret, som gives inden fristens udløb, og spørgsmålet er dermed afsluttet. Det kan herefter stilles som udvalgs spørgsmål eventuelt med kortere svarfrist end den sædvanlige frist for besvarelse af udvalgs spørgsmål.

For at opnå en bedre anvendelse og fordeling af spørgsmål og svar finder udvalget endvidere anledning til at fremhæve,

- at der ikke må stilles spørgsmål om lov- og beslutningsforslag, der behandles i udvalgene, som § 20-spørgsmål,
- at der kun stilles spørgsmål om forhold, ministeren er ansvarlig for som minister, og derfor ikke om private forhold eller forhold, ministeren er ansvarlig for som eksempelvis partileder,
- at svaret på et § 20-spørgsmål skal kunne holdes inden for et rimeligt omfang, og at bilag kun undtagelsesvist skal være en del af svaret.

Til nr. 2

Af regeltekniske årsager foreslås det at flytte bestemmelsen i § 20, stk. 8, 2. pkt., til § 20, stk. 2, således at kravene til § 20-spørgsmål samles i stk. 1 og 2.

Til nr. 3-5

Spørgsmål til en minister skal fremover være afviklet inden for 1 time. Fristen for at stille spørgsmål til mundtlig besvarelse i den forbedrede spørgetid skal fortsat være senest kl. 12.00 den tredje hverdag forinden (normalt fredag). Det vil fortsat være muligt for et medlem at stille to spørgsmål til besvarelse i en spørgetid. Dog skal begge spørgsmål være stillet til den samme minister. Såfremt der er flere spørgsmål til samme minister, end denne kan forventes at kunne besvare inden for 1 time, afgør formanden rækkefølgen, således at der finder en rimelig fordeling mellem grupperne sted over en længere periode. Ved fastlæggelsen af rækkefølgen vil det endvidere blive tillagt betydning, at så mange medlemmer som muligt får mulighed for at stille spørgsmål. Har et medlem således stillet to spørgsmål, vil udgangspunktet derfor være, at det ene spørgsmål rykkes ned i rækkefølgen, hvis der samlet er stillet flere spørgsmål, end det må forudses, at ministeren vil kunne besvare inden for 1 time.

De spørgsmål, der ikke besvares mundtligt, overgår til skriftlig besvarelse. Afvikles en hasteforespørgsel, bortfalder spørgsmål om samme emne, som forespørgslen vedrører, efter formandens skøn.

Til nr. 6 og 15

Det foreslås, at ministeren i den forberedte spørgetid indleder med at svare på det stillede spørgsmål (2 minutters taletid). Så får spørgeren 2 minutter til at uddybe sit spørgsmål, ministeren svarer (1 minut), og herefter kan spørgeren få ordet op til 2 gange a 1 minut med svar fra ministeren 2 gange a 1 minut. Det foreslås endvidere, at spørgeren kan fravælge medspørgere. Ønsker en spørger ikke medspørgere, meddeler Folketingets formand dette ved spørgetidens begyndelse.

Til nr. 7

Fremover skal spørgsmål besvares inden for 6 hverdage (lørdage ikke medregnet). Dette skal ses i sammenhæng med ændringen i nr. 1, der in-

debærer, at spørgsmålene normalt vil være af en sådan karakter, at de kan besvares, uden at det er nødvendigt at gennemføre større undersøgelser eller indhente væsentligt supplerende materiale fra styrelser, kommuner eller andre myndigheder. Kan svaret undtagelsesvis ikke udarbejdes på disse vilkår, anføres dette i svaret, og spørgsmålet er dermed afsluttet. Den foreslåede ændring er herudover af redaktionel karakter og afspejler det forhold, at langt de fleste svar i dag sendes direkte fra ministeren til spørgeren i elektronisk form, samtidig med at det sendes til Folketingets Lovsekretariat.

Til nr. 8

Spørgetimen, der i dag afvikles om tirsdagen, flyttes nu til onsdag. Det foreslås dog, at statsministerens meddelelse om, hvilke ministre der deltager i den kommende spørgetime, gives på samme tidspunkt som hidtil (i dag tirsdag kl. 10). Det bør dog tilstræbes, at statsministeren selv i god tid i forvejen meddeler Folketinget, hvornår statsministeren selv forventer at møde i den uforberedte spørgetime med en eventuel orientering på op til 5 minutter og besvarelse af spørgsmål. Der vil herefter ikke kunne stilles spørgsmål til statsministeren i den efterfølgende forbedrede spørgetid.

Til nr. 9 og 16

Det foreslås, at spørgeren i den uforberedte spørgetime fremover skal have adgang til 3 runder med først 2 minutters taletid. Indledningsvis stiller spørgeren sit spørgsmål (2 minutters taletid). Ministeren svarer (2 minutters taletid), og herefter kan spørgeren få ordet op til 2 gange a 1 minut med svar fra ministeren 2 gange a 1 minut.

Til nr. 10

En hasteforespørgsel afvikles den følgende onsdag, når formanden imødekommer en anmodning herom og denne er modtaget senest den 4. hverdag forinden (normalt torsdag) kl. 14. Anmodningen skal komme fra en bredere kreds af partier (mindretalsbeskyttelsen på 2/5 i grundloven indgår i afvejningen uden at være afgørende som forudsætning eller medførende krav) og underskrives af gruppeformændene. Formandens beslutning træffes på baggrund af gruppernes indstilling og efter aftale med ministeren. Det er forudsat, at en anmodning kan forventes imødekommet med en hyppighed og ved lejligheder

svarende til, hvor der i dag i den ordinære spørgetid er stillet så mange spørgsmål om samme emne, at spørgetiden udvikler sig til en »mini-forespørgsel«.

Når en hasteforespørgsel er optaget som første punkt på en onsdagsdagsorden, vil der ikke blive afviklet uforberedt spørgetime, ligesom alle spørgsmål om samme emne til den forberedte spørgetid bortfalder.

Af hensyn til gennemførelsen af onsdagsdagsordenen i øvrigt og på grund af den begrænsede forberedelsestid skal forespørgslen afvikles inden for 2 timer.

Til nr. 11

Det foreslås, at forslag til vedtagelse, der fremsættes under forhandlingerne om en hasteforespørgsel, højst må være sammensat af 50 ord. Ændringen i § 24, stk. 1, 1. pkt., er af redaktionel karakter.

Til nr. 12

Det foreslås, at den minister, der ønsker ordet midt i en debat, tildeles maksimalt 3 minutters taletid til en kort bemærkning fra talerstolen efterfulgt af en mulighed for korte bemærkninger til ordførerne efter formandens skøn med henblik på at stille yderligere opklarende spørgsmål.

Til nr. 13

Det foreslås at imødekomme Finansudvalgets ønske om at afvikle 3. behandling af finanslovsforslaget på en dag, dog således at genoptagelsen

af 3. behandling (den endelige vedtagelse) udskydes til den følgende dag som første (eller sidste) punkt på dagsordenen. Herved undgås, at Folketinget skal afvente Finansudvalgets behandling af resultatet af afstemningerne om ændringsforslagene.

Til nr. 14

Åbnings- og afslutningsdebatten.

Med henblik på at få afviklet gruppernes første indlæg hurtigt foreslås følgende procedure:

- I afslutningsdebatten indledes med statsministerens besvarelse på maksimalt 1 time.
- I begge debatter fremlægges gruppens (inkl. nordatlantiske grupper) indlæg (taletid 10 minutter og mulighed for 3 korte bemærkninger alene fra ordførerne), statsministeren svarer (taletid 30 minutter og mulighed for 3 korte bemærkninger alene fra ordførerne).
- Derefter gennemføres anden runde med en taletid til ordførerne på 10 minutter og med mulighed for 2 korte bemærkninger fra alle i op til 25 minutter. Eventuelle privatister kan få ordet i 5 minutter med mulighed for 2 korte bemærkninger fra alle i op til 15 minutter. Statsministeren svarer (taletid 30 minutter), og der er adgang til korte bemærkninger fra alle i op til 30 minutter.

Formanden fremsender forud for åbnings- og afslutningsdebatter et brev til medlemmerne, hvori de nærmere retningslinjer for debatten beskrives med udgangspunkt i ovenstående.

Christian Mejdahl (V) fmd. Svend Auken (S) nfmd. Poul Nødgaard (DF)

Helge Adam Møller (KF) Niels Helveg Petersen (RV) Troels Lund Poulsen (V)

Birthe Rønn Hornbech (V) Svend Erik Hovmand (V) Flemming Damgaard Larsen (V)

Jens Vibjerg (V) Kristian Thulesen Dahl (DF) Peter Skaarup (DF) Pia Christmas Møller (KF)

Christian Wedell-Neergaard (KF) Carsten Hansen (S) Frode Sørensen (S) Lissa Mathiasen (S)

Lise von Seelen (S) Marianne Jelved (RV) Ole Sohn (SF) Line Barfod (EL)

Siumut, Tjóðveldisflokkurin, Fólkaflokkurin og Inuit Ataqatigiit havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	51	Enhedslisten (EL)	6
Socialdemokratiet (S)	47	Siumut (SIU)	1
Dansk Folkeparti (DF)	22	Tjóðveldisflokkurinn (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	18	Fólkaflokkurinn (FF)	1
Det Radikale Venstre (RV)	16	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	11	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	4

Uddrag af materiale udarbejdet af Folketingets administration fra konferencen om samspillet mellem Folketinget og regeringen den 9. oktober 2006 på Arken

Oplæg

til drøftelse af folketingsspørgsmål og ministersvar

Medlemsspørgsmål og ministersvar udgør for medlemmerne af oppositionspartierne måske den vigtigste parlamentariske kommunikationsform.¹⁾ Spørgsmål til uddybning af lovforslag har været kendt i hvert fald siden parlamentarismens indførelse. Spørgsmål i salen om konkrete administrative forhold indgik i finanslovsbehandlingen, indtil man i 1948 indførte § 20-spørgsmål og i 1972 udvalgsspørgsmål på almindelig del. En oversigt over udviklingen i antal § 20-spørgsmål er gengivet i bilag 1. I oversigten på bilag 2 indgår en tabel over udviklingen i antal udvalgsspørgsmål på almindelig del de sidste 10 år.

Folketingets afhængighed af ministrene med hensyn til oplysninger til brug for såvel lovgivning som kontrol med regeringen har jævnligt givet anledning til principielle drøftelser om både svarenes kvalitet, mængden af spørgsmål samt klarheden og forståeligheden af begge.

1. Krav til ministersvarene

Efter ministeransvarlighedslovens § 5, stk. 2, kan en minister straffes, hvis ministeren giver Folketinget urigtige eller vildledende oplysninger eller under Folketingets forhandling af en sag fortier oplysninger, der er af væsentlig betydning for tingets bedømmelse af sagen.

Lars Nordskov Nielsen har i 1994 anført²⁾, at der er to formentlig principielt forskellige opfattelser af, hvor alvorligt sandhedspigten skal tages. Den ene opfattelse er den, at ministres svar og oplysninger til Folketinget indgår i et partipolitisk spil, som giver nogle betydelige friheder.

Den anden opfattelse er, at ministeransvaret er en helt fundamental del af vort demokratisk-parlamentariske system, at Folketinget i udøvelsen af sin kontrolfunktion er særdeles afhængig af at kunne stille spørgsmål og få dem korrekt besvaret, og at ministeransvarets funktion derfor uomgængeligt er knyttet til den forudsætning, at stillede spørgsmål besvares i overensstemmelse med sandheden. Se endvidere Jens Peter Christensen³⁾, der bemærker, at den første opfattelse peger på en væsentlig side af den praktisk-politiske sammenhæng, som den parlamentariske spørgsmålsstillen og ministrenes svar indgår i. Spørgsmål kan have mange forskellige politiske funktioner, og ministre kan have mange motiver og metoder til at skjule så meget som muligt. At ministrenes svar og oplysninger til Folketinget således ofte indgår i et politisk spil, ændrer imidlertid ifølge Jens Peter Christensen ikke ved, at ministeransvarlighedsloven kræver, at sådanne svar og oplysninger er korrekte og dækkende.

Ministeransvarlighedsloven er i den danske statsretlige litteratur fortolket således, at den ikke i sig selv medfører en pligt til at svare. Men når der svares, skal svaret opfylde kravene. I hvilket omfang et svar vil kunne kritiseres for ikke at leve op til disse, forudsætter en undersøgelse dels af de objektive forhold, dels af ministeriets viden på tidspunktet for afgivelse af svaret. Sådanne vurderinger er gennemført i forbindelse med kommissionsundersøgelser og lign., hvor der har været en særlig oplysningsadgang i forhold til den interne sagsgang i ministeriet. I alle de af Jens Peter Christensen citerede sager har det undersøgende organ i overensstemmelse med ministeransvarlighedsloven taget udgangspunkt i, at svarene ikke må være urigtige eller behæftede med fejl, og i visse af udtalelserne kritiseres også svar, som ikke er fuldt dækkende

¹⁾ Parliamentary Control in the Nordic Countries, Forms of Questioning and Behavioural Trends, Matti Wiberg sammen med 5 andre nordiske statsvidenskabelige eksperter m.fl., 1994, side 22.

²⁾ Folkestyre og forvaltning, Kbh. 1994. Politikere og Embedsmænd: Behov for åbenhed og offentlig debat.

³⁾ Ministeransvar, 1997, side 360.

i forhold til de faktiske forhold, er vildledende eller uklare. I to sager undersøgt af folketingsudvalg (Ambi-sagen og Spar Nord-sagen) tages afstand fra, at Folketinget blot kan stille supplerende spørgsmål ved utilfredsstillende svar, og at upræcise spørgsmål skulle legitimere tilsvarende upræcise svar.

Diskussion om dækkende svar går i øvrigt igen i de fleste vestlige demokratier, jf. det i note 1 nævnte værk, hvor det anføres, at det i mange lande er almindelig praksis, at ministrene ikke giver adækvate eller fuldstændige svar, og hvor forfatterne undrer sig over, at dette accepteres.

2. Krav til folketingsspørgsmål

Den konstante stigning i antal spørgsmål har jævnligt givet anledning til overvejelser om begrænsninger, oftest ud fra en forudsætning om, at et færre antal spørgsmål måtte kunne medføre bedre svar.

I 1996 overvejede Præsidiets en opstramning af praksis med hensyn til adgangen til at stille spørgsmål. Præsidiets fandt det dog ikke hensigtsmæssigt at indføre faste regler, men henstillede at man i grupperne og udvalgene drøftede, hvorledes man mest hensigtsmæssigt kunne praktisere en større selvjustits. Formanden (Erling Olsen) skrev i den forbindelse i et brev til Folketingets medlemmer, at Præsidiets havde fundet, at der var sket en så markant stigning i antallet af § 20- spørgsmål og udvalgsspørgsmål på alm. del, at der var behov for en opstramning af praksis. Brevet indeholdt derfor en henstilling om at

- undgå, at spørgsmål om lov- og beslutningsforslag, der behandles i udvalgene, stilles som § 20- spørgsmål,
- undgå, at der stilles spørgsmål som 20-spørgsmål, hvor det er klart, at svaret ikke vil kunne holde sig indenfor de begrænsninger, der gælder for svarene på disse spørgsmål,
- undgå, at der stilles en vifte af spørgsmål om samme emne med kun begrænset variation i formuleringen, hvor det på trods af opsplitningen af spørgsmålene må forudses, at de vil blive besvaret under et eller med henvisning til besvarelsen af et enkelt, og at
- undgå, at der anvendes nye spørgsmål som rykkere for tidligere spørgsmål.

Herudover burde indgå i medlemmernes overvejelser, om det i konkrete tilfælde er muligt at

undgå at stille spørgsmål om faktuelle forhold, der lige så godt og eventuelt hurtigere kan besvares af medarbejdere i Folketinget (udvalgssekretærer, Folketingets Bibliotek, Lovsekretariatet, EU-oplysningen, medlemssekretærer eller ansatte i gruppesekretariater).

Lovsekretariatet vurderer, om et spørgsmål falder inden for rammerne af et § 20-spørgsmål, og reagerer om nødvendigt herpå over for medlemmerne/medlemssekretæren. Eksempler herpå er nærmere beskrevet i »Håndbog i folketingsarbejdet«, 2005, s. 95 f.

I forbindelse med forretningsordensændringen i 1998 blev der givet mulighed for at sætte frist for besvarelse af udvalgsspørgsmål, og i 2003 blev der givet mulighed for at sætte spørgers navn på udvalgsspørgsmål. Det overvejes endvidere at forene udvalgsspørgsmål på alm. del og § 20-spørgsmål, men det blev opgivet med henvisning til medlemmernes behov for at kunne udfolde sig på tværs af udvalgsposter og ordførerskaber.

3. Reaktionsmuligheder over for utilfredsstillende svar

Der har såvel under den nuværende som under tidligere regeringer været klaget til Præsidiets over ministerbesvarelser, men det har løbende været Præsidiets holdning ikke at gå ind i en konkret vurdering af ministrenes besvarelser. Det anses for at være et politisk spørgsmål, som må forfølges politisk i de tilfælde, hvor folketingsmedlemmer finder besvarelser utilfredsstillende.

Folketingsmedlemmet og -udvalget kan i sådanne tilfælde vælge at stille opfølgende spørgsmål, herunder kalde den ansvarlige minister i samråd i udvalget eller – hvis der er flertal herfor – vælge at gøre et politisk ansvar gældende, i sin yderste konsekvens ved, at Folketinget vedtager et mistillidsvotum.

Til sammenligning kan oplyses, at i Sverige, Finland og Island henvises medlemmet også til selv at forfølge sagen med opfølgende spørgsmål, kritik i salen og gennem medier. Ingen steder påtager Præsidiets/formanden eller en uvildig klageinstans sig at vurdere svarenes rimelighed. Det samme gør sig gældende i Norge, hvor der er foretaget flere udredninger om regeringens oplysningspligt over for Stortinget, herunder en udredning til Stortingets præsidentskab fra 2002

afgivet af udvalget til at udrede Stortingets kontrolfunktion. Udvalget anbefaler udelukkende muligheden for at gøre et politisk ansvar gæl-

dende og altså ikke oprettelse af formel klageinstans eller lignende.

Bilag 1.1.

Tabel 4. Udviklingen i antallet af forespørgsler, redegørelser og spørgsmål til ministrene i de sidste 42 år

	Antal fore-spørgsler	Antal redegørelser ¹⁾	Antal § 20-spørgsmål ²⁾	
			I alt	Heraf besv. mundtligt
1962-63	5	6	149	118
1963-64	2	3	160	133
1964-65	3	5	199	149
1965-66	6	8	188	149
1966-67	2	7	202	148
1967-68	10	6	311	218
1968-69	10	9	308	223
1969-70	9	6	286	188
1970-71	7	7	353	267
1971-72	7	2	325	229
1972-73	6	8	354	228
1973-74	6	9	476	273
1974-75	13	5	500	292
1975-76	23	7	804	355
1976-77	13	13	785	242
1977-78	28	11	1.231	332
1978-79	32	6	1.519	372
1979-80	22	9	1.252	313
1980-81	31	10	1.536	318
1981-82	27	16	1.469	247
1982-83	33	20	1.666	236
1983-84	29	22	1.483	219
1984-85	27	16	1.750	137
1985-86	33	17	1.775	138
1986-87	34	26	1.691	122
1987-88	46	13	1.324	129
1988-89	32	22	1.233	92
1989-90	33	19	1.231	99
1990-91	38	15	1.188	136
1991-92	27	16	1.151	99
1992-93	30	20	1.472	180
1993-94	43	22	1.878	220
1994-95	48	12	2.293	294
1995-96	52	20	3.699	229

	Antal fore-spørgsler	Antal redegørelser ¹⁾	Antal § 20-spørgsmål ²⁾	
			I alt	Heraf besv. mundtligt
1996-97	70	32	3.454	190
1997-98	65	20	3.078	185
1998-99	62	22	3.328	163
1999-2000	64	20	4.012	301
2000-01	70	21	4.115	405
2001-02	63	12	3.810	480
2002-03	67	16	5.017	440
2003-04	60	21	5.775	421

1) Tallene fra og med 1997-98 omfatter også redegørelser foranlediget af udvalg, jf. forretningsordenens § 19, stk. 6. Vedrørende de tidligere EU-redegørelser henvises til Årbog & Registre 1996-97, note 1 til tabel 4 på side 17.

2) Tallene fra og med 1997-98 omfatter både almindelige § 20-spørgsmål og spørgetimespørgsmål. Se i øvrigt indledningen til afsnit 17.A.2.

Bilag 1.2.

Udvikling i det parlamentariske arbejde

	2005-06	04-05	03-04	02-03	01-02	2000-01	99-2000	98-99	97-98	96-97
Fremsatte lovforslag	237*	339	241	229	270	239	293	249	314	277
Fremsatte beslutningsforslag	146**	231	215	181	194	202	168	151	168	151
Stillede forespørgsler	45	51	60	67	63	70	64	62	65	70
§ 20-spørgsmål	7194**	5964	5635	4885	3811	4115	4012	3328	3078	3454
Udvalgs-spørgsmål alm. del	5092***	4089	4717	5090	4654	4930	4562	4639	4976	5089
Udvalgs-spørgsmål forslag	3580***	5198	4761	3677	3282	3411	4087	4241	3441	3473
Udvalgs-Møder	588****	559	624	636	528	562	603	598	545	625
Samråds-spørgsmål Heraf åbne	752# 392#	689	660	719	645	773	845	805	752	775
Mødetimer i Salen	615**	640	724	696	616	617	588	495	467	569

* inkl. forslag til finanslov for 2007.

** pr. 15. september 2006.

*** pr. 25. september 2006.

**** pr. 15. august 2006.

opgjort pr. 16. maj 2007. (Korrigeret i forhold til det materiale, der blev omdelt forud for konferencen).